

Інститут філології
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України
Інститут психології ім. Г. С. Костюка АПН України

СЕРІЯ «ФІЛОЛОГІЯ»

Наукове видання

«МОВА І КУЛЬТУРА»

Випуск 7

Том V

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

Видавничий Дім Дмитра Бураго
Київ 2004

Институт филологии
Киевского национального университета имени Тараса Шевченко
Институт языковедения им. А. А. Потебни НАН Украины
Институт психологии им. Г. С. Костюка АПН Украины

СЕРИЯ «ФИЛОЛОГИЯ»

Научное издание

«ЯЗЫК И КУЛЬТУРА»

Выпуск 7

Том V

МЕЖКУЛЬТУРНАЯ КОММУНИКАЦИЯ

Издательский Дом Дмитрия Бурого
Киев 2004

УДК 80 + 008] (082)

ББК 81я 43

М '74

М 74 **МОВА І КУЛЬТУРА.** (Науковий щорічний журнал). – К.: Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2004. – Вип. 7. – Т. V. Міжкультурна комунікація. – 264 с.

Видання зареєстроване Державним комітетом
інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України.
Свідоцтво КВ № 4332 від 27.06.2000 р.

Засновник:

Фонд розвитку культури і мистецтва «ПАРАД ПЛАНЕТ»

Видається за рішенням Вченої ради
Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України від 1.06.2000 р.

Головний редактор Д. С. Бураго

Редакційна рада:

д-р філол. наук, проф. *А. Й. Балмут*; д-р філол. наук, проф. *В. М. Бріцин*; д-р філол. наук, проф., академік АН ВШ України *Ю. Л. Булаховська*; д-р філол. наук, проф. *О. П. Воробйова*; д-р філол. наук, проф., академік АН ВШ України, заслужений працівник ВШ України *М. О. Карпенко*; д-р філол. наук, проф. *Т. В. Клеофастова*; д-р філол. наук, проф. *Ю. І. Корзов*; д-р філол. наук, проф. *П. В. Костенко*; д-р філос. наук, проф., заслужений діяч науки і техніки України *С. Б. Кримський*; д-р філол. наук, проф., член-кор. НАН України *П. Є. Крутікова*; д-р філол. наук, проф. *А. К. Мойсієнко*; д-р філол. наук, проф. *Ф. О. Пікіміна*; д-р філос. наук, проф., академік НАН України *О. С. Онищенко*; д-р пед. наук, канд. філол. наук, проф. *Г. В. Онкович*; д-р філос. наук, канд. істор. наук, проф. *Ю. В. Павленко*; д-р філол. наук, проф. *Г. Ф. Семенюк*; д-р філол. наук, проф., академік НАН України, заслужений діяч науки і техніки України *В. Г. Скляренко*; д-р філол. наук, проф. *О. С. Снитко*; д-р філол. наук, проф. *Е. С. Соловей*; д-р психол. наук, проф., член-кор. АН України *П. В. Челелєва*.

УДК 80 + 008] (082)

ББК 81я 43

Рецензенти:

д-р філол. наук, проф., академік НАН України *Д. В. Затонський*
д-р філол. наук, проф. *Н. Г. Озерова*
канд. філол. наук, доц. *П. П. Алексєєв*

Видання затверджено ВАК України:

Постанова президії ВАК України від 8.11.2000 р. № 1-01/9 (літературознавство);
Постанова президії ВАК України від 13.12.2000 р. № 2-01/10 (мовознавство).

© Інститут філології Київського національного університету
імені Тараса Шевченка, 2004

© Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, 2004

© Видавничий Дім Дмитра Бураго (майнові), 2004

<i>Ковальська Н. А.</i> Мовні форми паремій як засіб відображення рис характеру українців.	155
<i>Лазюк С. С., Мисик С. Г.</i> Побут української сім'ї в системі культурної комунікації.	160
<i>Титарчук Ю. О.</i> До питання грецьких релігійних запозичень в українській мові.	166
<i>Анисимова А. И.</i> Лінгвокультурологический аспект функционирования иностраннных слов (англо-американизмов) в современном русском языке.	172
<i>Пейчев В. В.</i> Етнічні процеси та особливості змін у мові таврійських болгар.	175
<i>Храпцова О. О.</i> Лінгвокультурологічні особливості колоративів у болгарському фольклорному тексті.	180
<i>Ємельянова О. В.</i> До питання про варіабельність вербальних та невербальних рсакцій адресата (на матеріалі сучасної англійської прози).	187
<i>Снитко О. С., Снитко Д. В.</i> Принцип бінарності та його вербалізація у фольклорних текстах (на матеріалі російської та британської казки).	193
<i>Яркова Е. М.</i> Модель восприятия устного иноязычного текста как результат межуровневого взаимодействия единиц системы языка и речи на материале текстов английских сказок).	199
<i>Сотников А. В.</i> Мовленнева культура політичної промови (на матеріалі промов прем'єр-міністра Великої Британії).	209
<i>Басиров Ш. Р.</i> Типологія конфіксних зворотних дієслів (на матеріалі індоєвропейських мов).	215
<i>Харченко О. В.</i> Особенности регионального дискурса в Техассе.	221
<i>Фаріон І. Д.</i> До проблеми мовного престижу (на матеріалі німецької та англійської мов).	233
<i>Іваненко С. М.</i> Лінгвокультурологічний аспект змісту художнього твору малої прози німецькомовних письменників.	241
<i>Kuleshova V. M.</i> Socio-Cultural Tendencies and the Language as a Means of their Expression (in Literary Works of Chicana Writers).	246
<i>Карацуба М. Ю.</i> Песимізм як характерне явище сербського модернізму.	249
<i>Новикова М. А.</i> Регионалистика и глобалистика: проблемы и перспективы.	254

12. Фаріон І. Англомовний наступ в українській дійсності // Сучасність. – 2001. – № 3.
13. Зацій Ю. А. Міжкультурна комунікація і запозичення англійської мови кінця ХХ століття // Мовні і концептуальні картини світу: Збірка наукових праць. – К., 2001.
14. Англійську мову – геть // Експрес. – 1998. – 7–15 листопада. – С. 3.
15. Маркетингів і секс-шопів у Польщі не буде // Високий замок. – 1998. – 27 листопада. – С. 12.
16. Масенко Лариса. Мовна ситуація в Україні сьогодні // Про український правопис і проблеми мови. – Нью-Йорк; Львів, 1997.
17. Биболетова М. З. Реформа в преподаванні языков в школах Великобритании // Иностранные языки в школе. – 1992. – № 5–6.
18. Бобицький Н. Мовні проблеми Європи // Молода Гличина. – 1995. – 4 лютого.
19. Бех П. О., Бирхун Л. В. Концепція вивчення іноземної мови в Україні // Іноземні мови. – 1995. – № 2.
20. Гринюк Г. А., Серета Н. А., Спіцин Є. С. З досвіду білінгвального навчання іноземних мов у країнах Європи // Іноземні мови. – 1998. – № 1.

УДК 811.112.8'42'06

Іваненко С. М.
(Київ, Україна)

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ЗМІСТУ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ МАЛОЇ ПРОЗИ НІМЕЦЬКОМОВНИХ ПИСЬМЕННИКІВ

У статті розглядається питання відбиття лінгвокультурологічного аспекту твору у різних типах колориту: типізованого, індивідуального, природного; національно-територіального, соціального та історичного у мовних реаліях, представлених лексикою різних національних варіантів мови, діалектними формами, засобами побутового мовлення, історизмами, архаїзмами, неологізмами, географічними назвами та ін.

Ключові слова: культура, лінгвокультурологічний аспект, міжкультурна співвіднесеність автора (інтеркультурність), колорит (типізований, індивідуальний, природний; національно-територіальний, соціальний, історичний), автор, образ автора, оповідач/розповідач.

The article deals with the reflection of the linguistic cultural aspect of literary production in various colour types: typical, individual, natural, national, territorial, social, historical represented in language realities: vocabulary of the national variants of the German language, dialect forms, slang, historical words, archaisms, neologisms, place-names and so on.

Key words: culture, the linguistic cultural aspect, interculture, colour (typical, individual, national, territorial, social, historical), author, authors image, narrator.

В стилістичні лінгвокультурологічний аспект художнього тексту традиційно розглядається в межах створення типізованого національно-територіального, соціального та історичного колориту [1, 64]. М. П. Брандес [2, 270] поділяє національно-територіальний колорит на національний та територіальний, а в соціальному колориті виділяє професійний колорит. Ці типи колоритів можуть бути не тільки типізованими, але й індивідуальними. Проте, як зазначала Е. Різель, існує ще «природний колорит автора», який

© Іваненко С. М., 2004

також включає перераховані типи, є однак не фікційним, а відтворює типові риси автора як людини, що мала свій соціальний статус у суспільстві, належала до певної нації й проживала на певній території в конкретний час, тобто він має характеристики індивідуального колориту. Метою цієї статті є дослідження мовної презентації культурологічного аспекту художнього твору у типізованих колоритах та у індивідуальному природному колориті автора.

У наративній ситуації, коли автор і розповідач/оповідач створюють двочленну структуру, лінгвокультурологічний аспект тексту становлять типізовані колорити та природний колорит автора. Якщо ж категорії «автор» і «розповідач/оповідач» становлять тричленну структуру: «автор» – «образ автора» – «оповідач/розповідач», що відповідає в деякій мірі триаді Г. В. Степанова дійсність – образ – текст, то образ автора отримує фікційні типізовані колорити, як і самий текст.

Якщо природний колорит автора відбиває дійсні явища конкретної епохи певної нації без спеціального втручання автора [1, 64], то типізовані колорити автор малює відповідно до свого наміру й уявлення про фіктивні події або про дійсні події далекої минувшини/далекого майбутнього своєї чи іншої нації. Це уявлення автора має в першу чергу суб'єктивні обмеження, але водночас і об'єктивні. До об'єктивних чинників належить загальноприйняте уявлення про культуру певної нації. І тут не обійтися без визначення поняття «культура». У широкому тлумаченні цього терміна культура поширюється на різні галузі діяльності людини: релігію, етику, інституції, державу, політику, право, ремісництво, техніку, мистецтво, філософію, науку й мову. У вузькому тлумаченні під її юрисдикцію підпадають література, образотворче мистецтво, театр, музика, архітектура, освіта, спорт та релігійні групи. Однак і в широкому розумінні й у вузькому тлумаченні культури це поняття зазнає певних обмежень, якщо поставити собі за мету визначити його, а саме:

- обмеження часовими рамками;
- регіональні обмеження;
- обмеження щодо можливостей і рівня діяльності людей;
- обмеження щодо людських здібностей певного рівня й певної якості у певному суспільстві;
- обмеження щодо шкали цінностей певної групи населення;
- обмеження щодо обсягу конкретної галузі культури [3, 252].

Накладення цих обмежень щодо конкретної групи населення дає в результаті дефініторні складові поняття культури для цієї групи населення. Такі обмеження об'єктивного характеру зазнають трансформацій відповідно до конкретних проявів культурологічної складової у образі автора та у природному колориті автора-оповідача/розповідача.

Розглянемо визначені типи колоритів. Найкращою ілюстрацією двочленної структури автор – оповідач/розповідач є новела Германа Хессе «*Aus Kinderzeiten*» (Про дитячі роки) [4, 26–29]. Автор, який народився й виріс у Швабії, розповідає про фрагменти з свого дитинства як носій культури саме цього регіону. Зміст твору за локальним параметром міста дії визначають реалії, представлені, наприклад іменником *der Scherben* у значенні *глиняний горщик для квітис*, поширеним у верхньонімецькому регіоні [5, 1095]. Саме до нього входить швабський діалект. Або візьмемо слово *die Stiege*, що означає *сходи* і вживання якого поширюється на весь південний регіон разом із Швабією [5, 1204]. Тобто, зміст твору, тема якого у стислій формі визначена у назві новели, за параметром міста дії несе відбиток регіональної специфіки Швабії, батьківщини ав-

тора, і таким чином створює *природний національно-територіальний колорит* твору, який збігається з природним національно-територіальним колоритом автора. Так само побудовано й відображення *природного соціального колориту автора*, що знаходить відбиток у творі вживанням елементів побутового мовлення, а саме:

- уживання артикля з ім'ям: *der Brosi, des Brosi Mutter, dem Brosi, mit dem Brosi* та ін.;
- уживання пролепсиса з вказівним займенником замість особового: *...eine kleine, flinke und sanfte Frau, die kam heraus...; ...sein Gesicht, das war schmal und spitzig;*
- використання слізії (Elision), випадіння/виштовхування голосного у побутовому мовленні: *dran* (daran), *wird's* (wird es), *dir's* (dir es), *ist's* (ist es) та ін.;
- уживання виразу *noch einmal* у функції інтенсифікатора якості у побутовому мовленні: *Da muß man noch einmal so lieb und sorgsam sein...*
- уживання субстантивованого дієслова замість абстрактного поняття: *s Lärmen* замість *r Lärm* у *ситазмі ... darfst kein Lärmen vollführen*.

До характерних ознак змісту твору належить також визначення місця зображуваних подій на часовій осі як подій левної епохи, тобто до завдань автора належить створення у літературному тексті колориту епохи, який у творі відбивається у історичному колориті тексту. Історичний колорит новели Г. Хессе створюють архаїзми: форма минулого часу дієслова *werden* – *ward* та прикметник *ungattig* у значенні *неслужняний*, а також реаліа-історизм: діти йшли раніше до школи навесні, а не восени. Ці засоби змальовують колорит Німеччини кінця XIX століття, який збігається з природним колоритом автора, тому що автор був дитиною у зазначений час.

Як свідчить наведений приклад, двочленна структура автор – оповідач/розповідач характерна для автобіографічних творів, в яких автор відтворює свій природний національно-територіальний, соціальний та історичний колорит.

Прикладом тричленної структури автор – образ автора – оповідач/розповідач є художній твір «*Ballonfahrt*» (Прогулянка на повітряній кулі) [6, 68–70] одного з найкращих майстрів жанру «оповідання» у Швейцарській німецькомовній літературі Роберта Вальзера. Цей твір автором було написано під час семирічного перебування у Німеччині й фіктивні події, зображувані ним в оповіданні, більш характерні для Німеччини, ніж для Швейцарії, тому що саме Німеччина мала на початок XX століття визначні здобутки у покоренні повітряного простору. Імена Ліліенталь, Цеппелін та Кете Паулюс досить часто з'являлись на шпальтах газет на рубежі XIX і XX століть, тому автор, швейцарець за походженням, створює національно-територіальний колорит Німеччини, втілюючи тим самим образ дійсності у літературному тексті. Однак йому не вдається повністю абстрагуватися від своєї національної приналежності, що виявилось у відбитті природного колориту автора, як носія дуже близької, але водночас децю іншої культури. Природний колорит автора відбивається у використанні іменників французького походження більш вживаних у Швейцарії, ніж у Німеччині, наприклад *s Bukett* замість *r Strauß*, *e Kaprice* замість *e Laune*, *r Kavalier* замість *r Weltmann*. Вживання лексеми латинського походження *e Provinz* замість *r Bezirk*, характерної для позначення адміністративного району у верхній частині Італії, деякі території якої в інший час належали до Швейцарії, та випадіння голосної *-e* у лексемі *s Tag(e)werk*, характерного для швейцарського варіанту німецької мови, також є свідченням природного колориту автора. Але образ дійсності, який він намагається створити, – це образ Німеччини, про що свідчить назва річки *die Elbe* та використання іменника *s Vaterland*, набагато частіше вживаного в Німеччині, ніж у Швейцарії на кінець XIX – початок XX століття у зв'язку з процесом об'єднання

німських земель в одну країну. Текст завдяки фікційному оповідачу-німцеві отримує типізований національний колорит Німеччини.

Дещо іншими засобами представлено тричленну структуру «автор – образ автора – оповідач/розповідач» стосовно природного соціального й національно-територіального колоритів автора Генріха фон Кляйста та розповідача у його новелі «*Das Bettelweib von Locarno*» (Жебрачка з Локарно) [7, 55–57]. Автор Генріх фон Кляйст – виходець з одного з найдавніших найшляхетніших пруських домів, який налічує більш як сорок генералів у історії свого роду, створює образ автора простого селянина, який чув від когось або й сам був свідком жадливої історії й розповідає цю історію від третьої особи однини іншим людям, а текст отримує типізований колорит верхньої частини Італії (*r Marchese, florentinischer Ritter, Locarno, der Lago Maggiore, am Fuße der Alpen, das obere Italien*).

Природний колорит автора фон Кляйста відбивається у використанні лексики високого стилю: *sich empfehlen, erharren, in Gegenwart ihres Dieners*, а також реалії, характерної для півночі Німеччини, звідки автор родом, а саме: замок, у якому розгортаються події, обшитий деревом, а це зовсім не зустрічається в Італії, де клімат набагато тепліший і нема потреби у додатковому утепленні приміщення.

Типізований колорит розповідача, який у кульмінаційний момент твору стає оповідачем, створюється мовними елементами побутового мовлення:

– елізія: *dran, drauf, grad*;

– ономотопея: *tapp! tapp!*;

– використання типових зворотів, відомих з казок: *...und noch jetzt liegen von den Landleuten zusammengetragen, seine weißen Gebeine..;*

– стилізація триразового повтору, притаманного казці: *Am Abend des dritten Tages...*

Хоча привид з'являвся чотири рази, читач сприймає триразовий повтор як правильний;

– невідповідність місцезнаходження зловісної кімнати у замку: на початку твору вона на першому поверсі, а під час розгортання дії та досягнення кульмінації – на другому поверсі – це типово для розповідача страшилки, простого селянина, який часом плутає деталі, але намагається відбити у своїй розповіді емоційний накал історії;

– символічність назви твору: «*Das Bettelweib von Locarno*» – розповідачем створюється враження, що саме цю жебрачку з Локарно знали всі, тобто створюється ілюзія реальності особи, хоча ім'я у творі не називається;

– уживання стилістичного прийому апролеписис: *... etwas Drittes, Lebendiges, bei sich zu haben, den Hund...*

– уживання щодо аристократа слова італійського походження *r Marchese*, а до його жінки слова французького походження *e Marquise*, тому що для розповідача/оповідача – простої людини ці слова однаково чужі.

У наведених прикладах автори є носіями певної культури, яка відбивається у природному колориті їх творів. Але якщо автор є водночас носієм двох або декількох культур, то відрізнити типізований колорит твору від природного колориту автора важко, тому що природних колоритів може бути два або й більше. В таких випадках слід говорити про міжкультурну співвіднесеність автора у її мовному відбитку, що зумовлена специфікою особистісного характеру й «знаходить вияв у самотності усної й писемної форм мовлення, яка створюється не визначеною сумою елементів, а гомогенною картинною світу автора у мовленнєвому відбитку». Типовими літературними творами, що мають ознаки міжкультурної співвіднесеності є твори мігрантів. Вони «демонструють три основні стани взаємодії різних культур:

- домінанту вихідної культури;
- домінанту міжкультурної взаємодії;
- домінанту культури країни проживання.

Мовними маркерами природного колориту автора, сформованого під впливом двох або декількох культур є інтернаціоналізми (здебільшого європеїзми), рідко вживані у межах культури країни проживання; мовні реалії країни, звідки автор родом, що є носіями своєрідних тем їх творів; експресивна лексика і стилістичні фігури, що створюють незвичайну образність й незвичні образи; особливий ритм, широкий діапазон тональностей» [8, 257].

Природний колорит Рафіка Шамі, араба за походженням, який більш, як 25 років проживав в Німеччині, відбивається у темах його творів. В багатьох з них він намагається з'ясувати різницю між німецькою й арабською культурами й обґрунтувати на свій лад проблематичність інтегративних процесів між Заходом і Сходом. В оповіданні «*Sternzeichen*» (Знак зодіаку) [9] він по-доброму кепкує з самовпевненості німців, тому що їх принцип логіки, побудований на фактах, не може бути неправильним, на їх думку. Водночас вони не можуть уявити собі вірогідності хибності цих фактів. Фабула оповідання полягає у виведенні типових рис автора (Рафіка Шамі) його другом, астрологом, за знаком зодіаку письменника. Однак астролог не знає, що запис у паспорті не відповідає дійсності приблизно на два місяці, й всі його узагальнення з-за цього хибні. Арабський світ не святкує днів народжень, щоб не старіти душею. Індивідуальний національний колорит письменника Шамі як араба проявляється у недовірі до офіційно зареєстрованих фактів стосовно його народження у Дамаску. А типізований колорит персонажа, представника німецької культури, навпаки у повній довірі до таких фактів. З іншого боку, автор, що прожив стільки років у Німеччині, сприймає факти відмінності культур не вороже, не неприязно, не антипатично, а толерантно й з гумором, тому що йому відомі маленькі «вади» носіїв іншої культури. В такому ставленні проявляється міжкультурна співвіднесеність автора, його інтеркультурність (Interkulturalität).

Таким чином, лінгвокультурологічний аспект художнього мовлення проявляється насамперед у різних типах колоритів: типізованих, індивідуальних та природних, а також у національно-територіальному, історичному й соціальному колоритах, які у нашу епоху демократизації та єднання світу зазнають трансформацій під впливом приналежності насамперед письменників, але й персонажів їх творів до двох або більше культур. Лінгвістична репрезентація перерахованих типів колоритів знаходить відбиток у вживанні відповідних мовних реалій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ризель Э. Г., Шендельс Е. И. Стилистика немецкого языка. – М.: Высш. школа, 1975. – 316 с.
2. Брандес М. П. Стилистика немецкого языка. – М.: Высш. школа, 1990. – 320 с.
3. Iwanenko, S. Der Begriff der Interkulturalität und seine Versprachlichung in den literarischen Texten // Стил. – Београд. 2003. – № 2. – С. 251–258.
4. Хессе Г. Aus Kinderzeiten // Іваненко С. М., Карпусь А. К. Лінгвостилістична інтерпретація тексту. – К.: КДЛУ, 1998. – 176 с.
5. Wahrig, G. Deutsches Wörterbuch. – München: Bertelsmann, 2000. – 1451 s.
6. Вальзер Р. Ballonfahrt // Іваненко С. М., Карпусь А. К. Лінгвостилістична інтерпретація тексту. – К.: КДЛУ, 1998. – 176 с.

7. Кляйст Г. Das Bettelweib von Locarno // Іваненко С. М., Карпусь А. К. Лінгвостилістична інтерпретація тексту. – К.: КДЛУ, 1998. – 176 с.

8. Iwanenko, S. Der Begriff der Interkulturalität und seine Versprachlichung in den literarischen Texten // Стил. – Београд, 2003. – № 2. – С. 251–258.

9. Schami, R. Sternzeichen // Loblied und andere Olivenkerne. – München, Wien: Carl Hanser Verlag, 1996. – 48 s.

УДК 811.111(73).09

Kuleshova V. M.
(Minsk, Belarus)

**SOCIO-CULTURAL TENDENCIES AND THE LANGUAGE
AS A MEANS OF THEIR EXPRESSION
(in Literary Works of Chicana Writers)**

This article deals with the nature and reasons of Latin/Chicana women writing in the context of socio-cultural changes and shifts occurring within this stratum of American society. Tendencies in language use (interrelation, borrowings, conversion, wide usage of Spanish words) are shown on the examples of several literary works.

Key words: *socio-cultural changes, Chicana, language, silenced, education, oppressed, socially disadvantaged, shift.*

Culture is a remnant which mirrors people's economic adaptation in history, the socio-psychological and socio-cultural roles of Mexican people are the products of the economic conditions of hundreds years of oppression.

The subject of Latin-American women-writers and especially of writers from the socially disadvantaged strata of society was not paid much attention to, but it constitutes a very interesting and rewarding field for research. Beginning with the second half of the twentieth century this subject has been studied in the USA. Several publications were printed, among them «This Bridge Called My Back: Writings by Radical Women of Color», an anthology (Boston: Persephone Press, 1981), but nevertheless there is much to be explored and covered.

A great part of the Mexican/Chicano oral tradition as well as intellectual are dominated by La Malinche and the Virgin of Guadalupe. The former is a subversive feminine symbol, the latter a feminine symbol of transcendence and salvation. The Mexican/Chicano cultural tradition has tended to polarize the lives of women through these national symbols, which can be easily traced in literary works. Sandra Cisneros wrote a number of short stories dedicated to the problem of the traditional role of a woman in the Mexican family and the shifts that occur in this role.

«Out the window and the door locked. Same story. Next week she comes over black and blue and asks what can she do? But who believes her. A girl that big, a girl who comes in with her pretty face all beaten and black can't be falling off the stairs. He never hits me hard» [1, 92].

The Chicana writer is making a revolutionary act writing even in today's society. There is, in her open expression, a refusal to submit to a quality of silence that has been imposed on her for centuries. By becoming a writer, the Chicana has to have already rebelled against

© *Kuleshova V. M., 2004*